Ročník 1934.

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 62. Vydána dne 27. července 1934.

Obsah: (165.—170.) 165. Zákon o překládání soudců do výslužby podle věku. — 166. Zákon, jímž se prodlužuje lhůta k postátnění odborných škol pro ženská povolání. — 167. Nařízení, jímž se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. března 1934, č. 49 Sb. z. a n., o zřízení Československého reeskontního a lombardního ústavu. — 168. Nařízení o kategoriích státních profesorů a státních učitelů, o zvláštních podmínkách pro ustanovení zatímním nebo definitivním státním profesorem nebo učitelem a pro povýšení profesora nebo učitele a o úředních titulech. — 169. Nařízení o zkouškách kandidátů učitelství vyšších škol hospodářských, vyšších škol hospodyňských a nižších škol hospodářských. — 170. Nařízení o služebních a platových poměrech úřednických aspirantů.

165.

Zákon ze dne 4. července 1934
o překládání soudců do výslužby podle věku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Soudce (§ 2 zákona o organisaci soudů) musí odejíti do trvalé výslužby, dovršil-li šedesátýsedmý rok svého věku. Proti jeho vůli se tak může státi jen na základě pravoplatného nálezu kárného senátu.

(2) Tato věková mez se snižuje od 1. ledna 1937 na šedesátýšestý a od 1. ledna 1940 na šedesátýpátý rok věku.

§ 2.

(1) K vydání nálezu (§ 1, odst. 1) jest příslušný:

a) kárný senát nejvyššího soudu, jde-li o soudce činné u nejvyššího soudu, čítajíc k nim i prvního a druhého presidenta nejvyššího soudu, neb o presidenty vrchních soudů;

b) kárný senát vrchního soudu, jde-li o soudce činné u vrchního soudu mimo jeho presidenta, neb o soudce činné u soudů v obvodu vrchního soudu.

(2) Kárný senát rozhoduje v neveřejném sedění.

§ 3.

(1) Nález, který musí býti vydán do osmi dnů po dni, kterého soudce dosáhl rozhodného věku, zjistí jen, kterým dnem soudce tohoto věku dosáhl a že do toho dne nepodal žádost o přeložení do výslužby, a vysloví, že z toho důvodu musí býti dán do trvalé výslužby z moci úřední.

(2) Nález nabývá účinnosti dnem usnesení, dodá se soudci do vlastních rukou a není proti němu opravného prostředku.

§ 4.

Přeložení do trvalé výslužby a zproštění činné služby se provede nejpozději koncem měsíce následujícího přímo po měsíci, v kterém byl vydán nález, a připadne-li den vydání nálezu na první den v měsíci, koncem téhož měsíce.

§ 5.

(1) U soudců, kteří v den účinnosti tohoto zákona již dovršili šedesátýsedmý rok věku, počíná se dnem účinnosti osmidenní lhůta stanovená v prvním odstavci § 3.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně při postupném snižování věkové meze podle druhého odstavce § 1.

§ 6.

Předpisy tohoto zákona, které platí pro soudce činné u nejvyššího soudu, platí obdobně též pro soudce činné u nejvyššího správního soudu.

§ 7.

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po jeho vyhlášení; jeho provedení se ukládá, pokud jde o ustanovení § 6, předsedovi vlády, jinak ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. **Dérer** v. r.

166.

Zákon ze dne 11. července 1934,

jímž se prodlužuje lhůta k postátnění odborných škol pro ženská povolání.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Lhůta, v níž mají býti postátněny školy uvedené v § 4 zákona ze dne 17. února 1922, č. 75 Sb. z. a n., která byla ustanovením § 37 zákona ze dne 20. prosince 1923, č. 252 Sb. z. a n., prodloužena do konce roku 1934, prodlužuje se dále do konce roku 1940.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři školství a národní osvěty, vnitra a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. **Krčmář** v. r. Dr. **Černý** v. r.

Dr. **Trapl** v. r.

167.

Vládní nařízení ze dne 13. července 1934,

jímž se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. března 1934, č. 49 Sb. z. a n., o zřízení Československého reeskontního a lombardního ústavu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 49/1934 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 3, odst. 1 ukončuje se místo tečky středníkem a připojuje se k němu toto nové ustanovení:

„d) vydávati zástavní listy na základě hypotečně zajištěných zápůjček převzatých od peněžních ústavů anebo poskytnutých peněžním ústavům nebo jiným podnikům, na nichž peněžní ústavy mají zájem.“

2. § 4, odst. 2 zní takto:

„(2) Správní výbor tvoří předseda, dva místopředsedové a těchto dalších 13 členů:

a) zástupce státu;

b) vrchní ředitel Národní banky Československé, guvernér poštovní spořitelny a generální ředitel Zemské banky v Praze nebo jejich zástupci v úřadě;

c) tři zástupci peněžních ústavů (§ 7, odst. 1);

d) jeden společný zástupce Ústřední sociální pojišťovny a Všeobecného pensijního ústavu (§ 7, odst. 2);

e) jeden zástupce životních pojišťoven (§ 7, odst. 3);

f) čtyři zástupci hlavních hospodářských odvětví mimo peněžnictví a pojišťovnictví.“

3. K § 4, odst. 3 připojuje se tato nová věta: „Návrh na jmenování a odvolání zástupců hlavních hospodářských odvětví mimo peněžnictví a pojišťovnictví podati jest v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a sociální péče.“